

Elöljáróban

Tímár (Schmidt) Mónika 1937. március 21-én született Budapesten. Érettségi után, bár az ELTE magyar szakára is fölvettek, mégis a Gyógypedagógiai Főiskolára ment.

Még érettségi előtt megismerkedett Tímár Ágnessel és két fiatal társával, akikkel együtt hallgatta Ágitól Szent Benedek Regulájának magyarázatát: Így kezdődött a Boldogasszony Háza Közösségének az élete. Móni hamarosan kérte, „hadd vonatkozzon rá is” a Regula.

Móni 1956-ban öltözött be, csatlakozott „hivatalosan” a közösséghez, a Börzsönyben, egy barátoktól télire kapott kis házban. 1958-ban tett fogadalmat egy másik „kis házban”, a Kelenföldi Pályaudvar közelében.

1960 nyarán államvizsgázott, s az állami gondozott csecsemők egyik otthonában kezdett dolgozni. Ez azonban nem tartott sokáig, mert az 1961. február 6-ai házkutatások és letartóztatások után Mónit kitették onnan. Később figuránsként helyezkedett el.

Tímár Ágnes és társainak letartóztatása után ő lett a kint maradt kis közösség vezetője, elöljárója.

Az élet „szerzetesi jellegének megőrzése, az életfeltételek megteremtése a semmiből, a kihallgatások, megfigyelések idegi terhei, az üldözöttség és fenyegetettség állandó tudata, megfélemlített papok, családtagok, jó barátok erkölcsi nyomása és a compassio mindent átjáró belső szenvedése felőrölte a szervezetét... Naplójának állandóan visszatérő motívuma önmaga felajánlása a börtönben lévőkért...

Az Úristen meghallgatta és elfogadta Mónit.

(Tímár Ágnes: Bevezetés Móni Naplójához).